

La Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 293 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 14 DE FEBRER 1914 * * *

El Sant Pare i la cultura dels Catòlics

Amb motiu de la obertura de curs (4 de novembre) a l'Institut Catòlic de París, el Sant Pare va adreçar la següent lletra al Cardenal Amette i als altres arquebisbes i bisbes protectors de l'Institut:

Cars fills, venerables germans, salut; benedicció apostòlica. Nos no volem que els estudis, interromputs per les vacances d'estiu, recomencin dins aquest centre il·lustre d'enseyança qui està sota la vostra autoritat, sense haver-vos dat un testimoni evident dels sentiments qui Ens animen envers vosaltres. I per altra part, qui ignora l'estima en què Nos tenim l'Institut Catòlic de París, d'aon una abundancia tant gran de fruits exel·lents s'escaupada enfora? Es per aquests fruits que Nos us felicitam, expressant el desig que s'escampin en l'avenir molt més abundants encara sobre els vostres diocesans.

Pel demés, com fins avui el Nostre concurs no us ha mancat per la protecció d'aquest Institut, de la mateixa manera deveu tenir la seguretat que no li mancarà tampoc en l'avenir. Que si, per la nostra lletra del mes d'agost, *Officiosissimis litteris*, Nos havem separat del vostre ressort les tres diòcesis de Vannes, de Quimper i de Saint Brieux, a fi que poguessin ells consagrar llurs subvencions al manteniment de la Universitat Catòlica d'Angers. Nos ho havem fet a causa de la urgent necessitat de impedir la mort d'aquest establiment, i també a causa de la grandíssima confiança que Nos posaven en vosaltres.

En efecte, si cada hui de vosaltres aporta al sosteniment de l'Institut Catòlic la contribució a la qual s'es compromet religiosament; i encoratja amb tot el seu zel els millors de sos diocesans a una lliberalitat més gran encara, Nos estam persuadit que tindrà en proporció ampleument suficient els recursos necessaris per sostenir-lo. Qu'aquesta confiança sia fundada, Nos en tenim la prova en aquest fet del qual hem informat ha poc, que el nombre de les ciències ensenyades al Ins-

titut s'era augmentat per l'adició d'una escola consagrada a les ciències econòmiques i comercials.

Es una mica que Nos lloem vivament, i desijam que trobi entre els més rics dels catòlics parisencs qui's dediquen al comerç o a la industria una aprovació qui, provocant llur generositat, els determini a proveir a la perpetuïtat i al desenrotlló d'aquestes noves ensenyances. I de fet, en quin genre de beneficència podrien ells invertir una part d'aqueixes riqueses que'ls ha deparat la bondat de Deu? Continau doncs, amb confiança l'obra començada: jamai, en efecte, quan se tracta de la salut del poble cristià, el socors de la divina Providencia no's fa esperar molt de temps. I com a penyora d'aquest socors, com a testimoni de la Nostra paternal benvolença, Nos us otorgam de tot cor, a vosaltres, car fill i venerables germans, així com al vostre clero i al vostre poble, la benedicció apostòlica.

Donat a Roma, prop de Sant Pere, el 8 de octubre 1913, l'any onzé del nostre Pontificat.

PIUS X, PAPA

Nosaltres havem cregut sempre que armar els catòlics d'una cultura era el millor que podia fer-se avui, i a Espanya singularment, per la causa de la Religió. A Catalunya, el nivell cultural de l'element catòlic alcança ja prou altura, sobretot en aquells cirkols que han sigut vivicats pel Catalanisme, regor primaverall fecondadora de totes les coses de rostra terra. Però en altres regions espirituals un poc allunyades d'aquests cirkols hi regna encara aquell espantós aixut qui assola les estepes ibèriques, aon dins tots els camps, i també dins el camp catòlic, hi prosperen més que les dedicades flors de la cultura, els carts punxaguts de totes les ignorancies i de totes les incomprendions, inclòs la del Evangeli.

Si la mitat de les energies que els catòlics espanyols han consagrat a defensar-se i a hostigar llurs enemics amb les púes d'aquest cardessar estèril, les haguessin destinades a organitzar un Institut com el de París, avui no gosarien les nostres dretes del merescut descrèdit de que gosen entre la gent

qui's preocupa de l'atràs cultural d'Espanya, i potser no abassegarien els elements de l'esquerra el ministeri de instrucció Pública en la forma absoluta que han pogut fer-ho, perque manca d'altra institució capaç de influir que no sia la *libre de Ensenyanza*.

Els catòlics espanyols han viscut massa de negacions, de rezels, de pessimismes. Sia efecte d'aquell cert horror instintiu a tota vida rica i plena, que, potser per incapacitat de viure-la, serva en son fons l'ànima ibèrica, sia la peresa mental i la sòn de l'esperit qui s'adorm dins el dogma com dins una caverna de refugi, i s'arrapa a les veritats absolutes sense cap cura de compendre-les, per lliberar-se de pensar en cap altra cosa, el cert és que la cultura inspira a molts catòlics espanyols, quant no la més glaçada indiferència, una positiva i casi confessada malfiança.

En el fons, encara que no ho diguin, la miren com una superfluitat. Creuen encara la superior excel·lència de lo primitiu. No capeixen que la cultura, al pulir i perfeccionar l'home total, perfecciona també el creient afinant y elevant son sentit religiós. Confonen l'integritat de la fè amb una duresa especial de cor i d'enteniment, qui sens dupte se'n aniria amb una millor comprensió de les coses,—no perdent-hi res certament l'honor de la Religió ni el voritable esperit cristià.

Cal que els catòlics s'interessin per les obres de cultura, no ja amb mires profanes ni solament estratègiques, sinó perquè germini dins una terra mollà i ben cudiada aquesta llevor de l'Evangeli qui entre tota casta de males herbes s'està perdent sense grellar, o llevant fruits dessusats migradíssims, en tantes ànimes qui no coneixen la rella.

F.

Taller de Capseria

BARTOMEU TOMÁS

Carré de Triquete 14—Inca.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

Primer i segon tom vanals a nostra llibreria.

L'HARPA

I

Pujaren al castell. L'agusta porta oberta al vent de la tardor estava; y allà la Reyna, deturant sa filla, signa la mar del orient llunyana. Entraren al palau. Sales immenses mostraven fondes la buydor qu'esglaya, y al sò de les petjades s'etremien los negres cavallers qui les guardaven. ¡Ay! aquells negres cavallers de ferro no mourán may la poderosa llança... Al cruixir de les buydes armadures la Reyna suspirava.

II

Dins la cambra regal, trista y polsosa, un trono d'or hi resplandia encara: la Reina hi va pujar y s'hi va asseure ab lo recort de majestat passada. Allà baix d'ella s'assegué la jove, y mirava ab tristor l'antiga sala. —Mare, tos fills y ton poder fniren... —Filla, tu vius pera conhort encara. —Qué resta, mare, d'aquell temps, qué resta? La Reyna aquí, sense dir mot plorava, y fent signe llavors a sa filla, li va mostrar un harpa.

III

L'arpa era antiga qu'en jors de gloria devant los Reys en el castell sonava: encara dins la pols de aquelles cordes notes dormien de dolçura pàtria. La jove prengué l'arpa... y tremolosos los sons primers com a gemechs pujaren. Després va rompre un torrental de notes com fonda pena que plorant esclata. Y los ecos feels qui sempre vetlen repetiren la veu tan anyorada, y's movia dins l'ombra una bandera y l'òliba siulava.

IV

Estols de notes màgiques sortien de dins les mans de la princesa blanca, com los aucells aletejant nasqueren de dins les mans puríssimes de l'alba. Baixos los ulls, la Reyna consirosa bevia'l sò de l'harmonia estranya, y per moments parlava com en somnis y sos fills, qu'eren morts, anomenava... Tart era ja. La lluna blanca y freda guayta tranquilament a dins la cambra, y ningú sab ¡ay Deu! fins a quin hora durà lo sò de l'arpa.

MIQUEL COSTA Y LLOBERA Pvre.

La tasca dels "Amics de l'Art", a Mallorca

La Lliga d'amics de l'Art, que's constituí a Mallorca fa alguns mesos, per a laborar en defensa de les bel·leses artístiques i naturals de l'illa, no resta inactiva. Ara ha emprès l'obra, essencialíssima pels seus fins, de l'Inventari Artístic de Mallorca, que serà al mateix temps una contribució a l'Obra de l'Art Popular, iniciada pel nostre Folch i Torres, aportant elements valiosíssims per l'estudi d'aquest art en terres catalanes i

interessants, sobre tot, per la singular modalitat que, com el mateix idioma i com totes les manifestacions del nostre esperit nacional, presenta a les illes, gentilment influenciades per Italia.

En la confecció d'aquest inventari treballen actualment diferents grups d'entusiastes, a Lluchmajor, a Felanix, a Sóller i a altres indrets de Mallorca. Fa goig pensar lo que donaran de sí pobles com a Pollença com la vella ciutat d'Alcudia, com els de la vall de Sóller, aon ha ofert la seva col·laboració en Francesc Bernareggi, un dels pintors d'ànima més exquisida que han passat per l'illa.

La Lliga d'Amics de l'Art tindrà aixís notícia concreta, facilitada pels seus corresponents a les viles, de totes i cada una de les coses que mereixin la seva atenció i protecció. A cada fotografia o dibuix que se li remeti, acompanyarà el nom del posseïdor de l'obra, de l'estat actual d'aquesta i i perills que l'amenacin, i de les gestions que en un moment donat convingui fer en la seva defensa.

D'aquesta bella tasca són una mostra les interessants fotografies que reproduïm en aquest número, en algunes de les quals podrà veure confirmades l'amic Folch les seues sospites respecte al tresor de gracies que l'Art deu al renaixement en els pobles de Mallorca. Els clixés han estat tramesos des de Lluchmajor on la Lliga d'Amics de l'Art compta amb elements de tant valor com l'il·lustradíssim senyor rector d'aquella parroquia. Mosen Andreu Pont, honra de la clerecia mallorquina i ben conegut a tot arreu pels seus treballs i estudis socials; el pintor don Francesc Salvà, germà de la gentil poetessa Maria Antonia, i el vicari Mossèn Tomàs Montserrat qui ha posat el servei de la Lliga el seu art y el seu bon gust fotogràfic.

F.

De «La Veu de Catalunya»

La diària labor de Pío X

La vida comença en el Vaticà a las cinco y media de la mañana. A esa hora precisa aparecen los gendarmes y los *valets* en los diversos patios. Los *guardie di toco* y los *guardie palatine* abren las puertas, mientras se oye la campana de la capilla Paulina; en algunos instantes los suizos han renovado la guardia nocturna, tanto en la puerta de bronce como en la antecámara y el Vaticano ha cobrado ya su habitual fisonomía.

A las seis en punto, di' Castro, el camarero de Su Santidad, penetra en el aposento del Papa, situado en el tercer piso; allí encuentra a Su Santidad ya en pie y le ayuda a terminar su aliño; en seguida le sirve la Misa que el Pontífice celebra en su oratorio privado, junto a su aposento.

Salvo numerosas excepciones, nadie asiste a esta Misa, que dura largo rato.

Terminado este oficio y la oración que le sigue; vuelve el Pontífice a su aposento, donde encuentra una taza de café con leche. A las ocho entra en su gabinete de trabajo, donde lo esperan sus dos secretarios, Monseñor Pescini y Monseñor Bresan, ambos viven en departamento contiguo al del Papa.

De ocho a nueve y media, Pío X se entera de su correspondencia y se hace informar sobre los acontecimientos del día, que nunca deja de comentar.

A las nueve y media deja el Papa a sus secretarios, y baja solo, por una escalera privada, al

segundo piso, donde lo espera el cardenal Merry del Val en la Biblioteca.

Hasta las once permanece el Soberano Pontífice en conferencia con su Secretario del Estado, sin admitir ningún testigo. Si hay que tomar algunas notas ó escribir cartas urgentes, el mismo Secretario del Estado toma pluma: el Papa resuelve y dicta y el Cardenal obedece como servidor abnegado y fiel.

A las once se retira el Cardenal, y Mon Señor Ranuzzi, el mayordomo, penetra a su vez en la Biblioteca: viene a pedir ordenes a Su Santidad para las audiencias é indicarle los personajes que piden ser recibidos. Media hora más tarde avanza el Papa hacia la sala de *Tronetto*, acompañado de dos camareros secretos en traje de corte, mientras en el salón de espera se encuentran los guardias nobles de gran uniforme. Comienzan entonces las audiencias de curia, de prelados, de secretarios de Congregaciones; de Generales de Ordenes. En seguida vienen los personajes, uno por uno y luego la audiencias colectivas.

Todos se prosternan, el Papa los levanta, les habla con bondad, se interesa por todos, de su mano a besar. Pío X tiene gran facilidad de allocución, responde a todos los discursos, punto por punto, con oportunidad sin titubear.

A la una, el Pontífice despide a sus servidores de honor, con una palabrita para el camarero de servicio, y vuelve a subir para tomar su almuerzo. El comedor es de una sencillez monacal, no tiene siquiera alfombra. La comida, compuesta de platos venecianos muy ordinarios, se prepara siempre para tres personas. Según la etiqueta el Papa solía comer solo, pero Pío X protestó de esto desde el primer día, declarando que no le era posible seguirla. Para salvar la dificultad se resolvió que el Papa comiera en mesa separada, y a su derecha é izquierda sus dos secretarios en diferentes mesitas. En los días de fiesta el Papa come con sus dos hermanas y su sobrina, que habitan cerca de San Pedro.

Después del Almuerzo el Papa no duerme siesta, como es de costumbre en Roma: descansa conversando familiarmente con Monseñor Bresan su secretario y amigo, que nunca le ha abandonado; y luego baja al jardín para recitar su oficio paseándose. De tres a seis, recibe en audiencia secreta a todos los que tienen asuntos graves que someterle, escuchándolos con paciencia y bondad admirables.

Por fin, a las seis llega el turno de Monseñor Marzollini y el momento más penoso del día para Su Santidad. Le es preciso ocuparse largamente de cuentas con su administrador, lo que no es tarea agradable para Pío X, que tiene horror al dinero. Cuando el Papa era Rey, tenía un presupuesto de cuatro millones para ejercer su poder espiritual en el universo entero; desde la toma de Roma el Padre santo tiene que hacer frente a los gastos con sus propios recursos y las limosnas de los fieles.

A las siete, en la capilla Paulina; tiene lugar la bendición del Santísimo Sacramento con asistencia del Papa y de toda su corte. A las ocho vuelve el Pontífice a su gabinete de trabajo, para contestar él mismo ciertas cartas más importantes.

A las nueve y media toma una ligera cena: dos huevos y una taza de café. Su sobriedad es extrema. Las horas que siguen hasta el momento de recogerse, las consagra a la oración.

CAPTIRI

*Una llimosna pel poeta
qui, per les mars del ideal,
ha vist fer ui sa nau desfeta
i ha perdut tot son capital...*

*Màgics tresors que despenja,
la caixa oberta a qu'n volgués,
tresors d'ensomni i poesia,
s'hi son perduts per sempre més.*

*De tantes joies aforades
resta una lira sens cordam.
Plora amb ses ales destioçades
sa pobre musa, i mor de fam.*

*Un miserable instint de vida
l'ha fet eixir de son recó.
Bons ulls, diga-li una mentida,
feu-li una almoïna d'il·lusió!*

A. DE LA LL.

Noves d'Inca

SERMONS COREMALS—Durant la vineta corema està encarregat de fer els sermons a nostra iglesia parroquial el Rnt. P. Pere J. Cerdà Superior de Franciscans.

PAGAMENT—A la Casa consistorial s'estàn pagant els interesos de les obligacions municipals fetes per la construcció del corté d'infanteria.

CRIDA—Diumenge se publicà un bando prohibint fer freses indecoroses que ofenguin la moral i la decència ni tirar objectes que puguin fer mal.

PUJADA DE LA CARN—Ell no es la carn to sola que ha tenguda pujada, el coní també enfila per amunt, pagant-se a 90 centims la vers, allà ont viu se sol pagar a 35 o a 40 cèntims. Valga que ve la corema i li pegarem d'angades i bacallà.

PROTESTA—Amb motiu del infamiós atentat polític de que va ser objecte a Barcelona D. Ansel Ossorio i Gallardo s'han enviat d'aquexa ciutat els següents telagrames:

"Sr. Ossorio Gallardo,
Ayala, 44—Madrid.
Centro Conservador Inca indignado protesta atestado contra V.

Ahora más que nunca: ¡Viva Maura!
El Presidente.—Pujadas,,

"Sr. Ossorio Gallardo.—Ayala, 44 Madrid.
Juventud maurista Inca eleva enérgica protesta contra criminal atentado al eminente defensor nuestra causa. ¡Viva Maura! ¡Viva Ossorio!

El Presinente.—Pujadas,,
"D. Claudio Rialp.—Círculo Maurista-Barcelona.

Centro Conservador Inca lamenta atentado, defendiendo valiente adalid causa maurista,,

QUINTES—Demà diumenge a les 7 del matí entrada de la Sala se procedirà al sorteig dels

mossos qu'entren en quintes.

VIATICAT—Dimecres a vespre fonc viaticat el Rector d'Inca, Mossen Bernadí Font. A la dolència que venia sufrint de sopte tengué una mica de complicació i en lo seu estat delicat es estava gravíssima. Avui dissapte a les onze del matí hem preguntat per ell, contestant-nos que ha passada mala nit i que de cada hora empitjora.

Deu li assistesca en moments tant crítics.

ALTRA MALALT—La senyora esposa del amic D. Antoni Amer es estava malalta d'alguna gravetat; avui ens diven que ha entrada en franca millorança.

Peregrinació Franciscana a Santa Magdalena

An el número del mes de Febrer de nostre bon confrare *El Apostolado Franciscano*, veim confirmada una bona noticia que ja havíem sentit rumoretjà, i que no duptam serà molt agradable i ben acullida per tots els qui de inquers se gloriën. Diu d'aquesta manera.

«Un toque de atención para todas las Hermandades y Terciarios de Mallorca.—Queridísimos amigos y hermanos en San Francisco: Este año nuestro punto de reunión, *Deo volente*, será en el Puig de Santa Magdalena de Inca. La fecha? No está acordada aún, pero se buscará para ella los días mas largos, y hermosos y apacibles del año. Que corra la noticia, entre todos los hijos y devotos del gran Francisco de Asis.»

¡Beneït sia Deu! Com se despren d'aquesta proclama, el nostre privilegiat oratori de Santa Magdalena que tan olvidat pareixia trobar-se, abans de fers-hi les millores que de alguns temps en aquesta part s'hi han fetes, comença ja esser conegut y apreciat per propis i estranys. S'altra diassa va asser l'Adoració Nocturna de Palma que hi feu allà s'hermosíssima festa de ses espigues. Prest hi veurem també a totes les germandats mallorquines de San Francesc qu'es donaràn cita per visitar la Verge de Lourdes i Santa Magdalena allà dalt establertes; en el mateix temps que podran admirar els bellíssims panorames que allà se disfruten. Mes tart hi vendrán segurament Els Exploradors mallorquins i no pocs turistes que donaràn a nostre Oratori i a la nostra Ciutat l'importancia que se mareixen.

Lo que falta unicament es: qu'el Sr. Rector del Oratori continui amb les millores projectades, particularment

amb la construcció d'una grandiosa escalinata que doni facilitat per pujar-hi; i que'l nostre Magnífic Ajuntament no deixi tan abandonat el seu camí i fassi més suaus les seves costes.

Procurarem tenir al corrent a nostros lectors, de tot quant anirà resolguent la Junta de peregrinació projectada; oferint desde ara a la mateixa les columnes de nostra publicació, per tot quant pugui favorir el seu projecte.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	155'00	al quinta.
Blat	a	19'50	la cortera.
Xexa	a	20'50	id.
Sivada	a	09'50	id.
id. forastera	a	09'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
d. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	15'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjates de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siuróns	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 14 a 15	l'arrova	
Garroves	a	00'00	
Safrá	a	3'00	s'uns.

Ajuntament

Sessió del 13 Febrer.

Presidencia: El Sr. Batle. Assistencia: els Srs. Pujol, Capó, Beltrán, Truyol, Fiol, Reus i Ferrer.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Se llegeixen distintes comptes i s'aproven.

Se presenta el pla de l'adrajament i prolongació del carré de la Tapia i se diu que se trabaia per lograr que'ls vecins confrontants cedesquen al Municipi la part de terré de la seua encontrada. Alguns ja han dit que sí, que heu cedexen.

El Sr. Batle proposa que'l retble que se necessita per compondre el troç de carratera de Palma que correspon al Municipi, se doni per subasta en plec tancat per creure que aixis resultarà mes ventatjós al Municipi.

L'asunto passa a la Comisió d'obres per informar.

El Sr. Batle diu que ha demanat i obtingut del Senyor de Can Ripoll pinoteills per sembrar a la plaça del Mercat, aon els arbre van tant magres i colpius a causa de lo argilós del terreny. Creu que'l pi afarrará i potser qu'es fassi bò, a més que és un arbre saniló i que'ls animals no s'hi arramben a causa de la reïna.

Se dona compte que'ls batles de Manacor,

Inca i Lluchmajor han convocada a una reunió a tots els batles dels pobles de Mallorca, que tindrà lloc dia 21 de febrer, an el Palau de la Diputació, per tractar de distintes qüestions en benefici dels municipis dels pobles.

Se pensa també fer un dinar que donaran els representants dels pobles, aon convidaran el diputats provincials i l'Ajuntament de Palma, corresponent en aqueixa darrera entitat que l'any pasat pagà la festa.

El Sr. Truyol denuncia els carros que dexe'n pels carrés. El Sr. Batle diu que ja alguns dijous ha donades ordres per fer-los retirar; pero que ara farà fer una crida encaminada a fer desaparèixer aquests abusos.

D'altres assumtos tractà el Municipi no prenguent cap acort per ser encara primarenca la cosa, i que'l Cronista s'en fa eco perquè'l poble puga començar a fer-ne judici.

El Sr. Capó diu que s'hauria d'obrir un carré davant el teatre en construcció i que'ls propietaris d'aquest haurien de cedir el terré.

El Sr. Batle creu que no serà cosa difícil i que quant siga hora se pot afrontar la qüestió; pero qu'es de parer que la reforma ha d'esser mes radical allargant el carré fins an els molins del Serral crevant amb els carrés de ses Coves i del Eure. A tots agrada l'idea.

El Sr. Ferrer mostrà'l dessitx de que's fes una travesia des carré de les Garroves fins el de Dureta, seguint la direcció del carré d'En Coll. Dit senyor manifesta que com a veinat donaria 1000 pesetes per ajudar a fer la reforma.

El Sr. Batle axeca la sessió.

CULTOS RELIGIOSOS

El dijous *Jarder* a la iglesia de Sant Damió se faràn funcions de desagravis a Jesús Sagramentat.

A les 2 de la tarde s'exposarà Nostro-Amo patent, començant-se un torn de veles mestres se faràn meditacions i exercicis piosos tot el capvespre.

Entrada de nit, després del Rosari, hi haurà trisagi, sermó pel R. P. Redal domingà del convent de Manacor, Te Deum i la reserva.

Solemne oració de 40 hores dedicades al Sagrat Cor de Jesús en la Iglesia parroquial d'Inca.

Dia 22—A les 7 exposició del Santíssim i missa de comunió general per tots els associats. A les 9 i mitja Tercia i Ofici major amb sermó pel Rnt. P. Serra de la Missió. A les tres del capvespre vespres i exercicis de la sèptima paraula del Sant Cristó amb sermó per Mossen Antoni Palou. A les 5 i mitja Matines, Coroneta d'or cantada, sermó pel mateix orador i reserva del Santíssim.

Dia 23—A les 7 exposició del Santíssim i ofici Matinal. A les 9 i mitja Tercia i Ofici major. A les tres del capvespre vespres adoracions al Santíssim. A les 7 Rosari, Coroneta d'or cantada, sermó i la Reserva.

Dia 24—Exposició del Santíssim i Ofici matinal. A les 9 i mitja Tercia i Ofici major

amb sermó. A les tres vespres i adoracions del Santíssim. A les 7 Rosari, Coroneta d'or, sermó i processó de la reserva.

Camperes

Poesies: de D. PERE d'ALCANTARA MULET Y REINES.

Una pesseta a l'Imprenta de CA-NOSTRA.

EDICIÓ POPULAR

Obres Completes

DE

Mossen Jacinto Verdagué

27 VOLUMS

DE 100, 150 Y 200 PLANES A 40, 50 Y 60 CENTIMS

En junt 14 pessetes

UN VOLUM CADA MES

Pes subscripció: 12 pessetes en tres pagues

Ja és sortit el primer volum que compren el grandios poema l'Atlàntida. Té 192 planes, dú vinyetes artístiques i el retrat del autor i sols costa 60 cèntims. Se ven per separat i n'hi ha existencia en la

Corresponsalia: Administració de CA-NOSTRA.—Inca.

Enquadernacions

En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

Historia del Rei en Jaume

CONQUERIDOR DE MALLORCA

Glosada per D. BARTOMEU FERRÀ

Cada exemplar una pesseta i se donarà per 0'65 als subscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins.

Venals a nostra Administració.

IBERICA

La maravillosa poeza de la ingeniería moderna, que tan vivamente atrae la atención del mundo; el canal de Panamá, es objeto de un extenso artículo en la Revista IBERICA del sábado 7, publicada por el Observatorio del Ebro, Tortosa (España). La grandiosidad de esa obra de gigantes, el espectáculo del magnífico despliegue de fuerzas que representan el férreo rechinar de cientos de máquinas, el ejército de trabajadores, las dificultades enormes vencidas, el marco de una naturaleza esplendorosa, bajo un sol de fuego, desfilan evocados por la animada pluma de P. C. Bayle testigo presencial y residente en el país en la época de la construcción. El trabajo va profusamente ilustrado.

El afamado especialista Dr. Cirera, de Barcelona, vulgariza en el mismo número los progresos de la Electroterapia, conquistados, gracias al desarrollo de las teorías eléctricas y a los repetidos Congresos internacionales sobre rama tan floreciente de la Medicina.

La Crónica Científica abunda en ilustraciones y notas instructivas de actualidad, de aviación, telegrafía sin hilos, agricultura, etc.

Aquest setmanari se publica amb censura eclesiàstica.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES

SAN JOSÉ

Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIME II, 50 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios=Corbatería=Bisutería=Mercería=Sedería=Lanería=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■■ PRECIO FIJO

Corresponsal administratiu
a Inca: Miquel Duran.

IBERICA